

UMOWA**między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen**

UNIA EUROPEJSKA,

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

oraz

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA,

dalej zwane „Umawiającymi się Stronami”,

MAJĄC NA UWADZE, że wraz z wejściem w życie traktatu z Amsterdamu Unia Europejska wyznaczyła sobie za cel utrzymanie i rozwój Unii jako przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w ramach której zapewniony jest swobodny przepływ osób w powiązaniu z odpowiednimi działaniami w dziedzinie kontroli granic zewnętrznych, azylu, imigracji, a także zapobiegania przestępczości oraz walki z tym zjawiskiem;

MAJĄC NA UWADZE, że dorobek Schengen, włączony w ramy Unii Europejskiej, stanowi część przepisów mających na celu osiągnięcie tej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w zakresie, w jakim tworzą one przestrzeń bez kontroli na granicach wewnętrznych i przewidują działania zastępcze umożliwiające zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa;

UWZGLĘDNIAJĄC położenie geograficzne Konfederacji Szwajcarskiej;

MAJĄC NA UWADZE, że uczestnictwo Konfederacji Szwajcarskiej w stosowaniu dorobku Schengen, z późniejszymi zmianami, umożliwi, z jednej strony, wyeliminowanie niektórych przeszkód w swobodnym przepływie osób, które wynikają z położenia geograficznego Konfederacji Szwajcarskiej, a z drugiej strony, wzmocnienie współpracy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w dziedzinach objętych dorobkiem Schengen;

MAJĄC NA UWADZE, że na mocy umowy zawartej w dniu 18 maja 1999 r. przez Radę Unii Europejskiej z Republiką Islandii i Królestwem Norwegii ⁽¹⁾ te dwa państwa zostały włączone we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen;

MAJĄC NA UWADZE, że pożądane jest, aby Konfederacja Szwajcarska została włączona na takich samych zasadach jak Islandia i Norwegia we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen;

MAJĄC NA UWADZE, że stosowne jest zawarcie umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską, która obejmowałaby prawa i obowiązki analogiczne do ustalonych między Radą Unii Europejskiej, z jednej strony, a Islandią i Norwegią, z drugiej strony;

PRZEKONANE o konieczności zorganizowania współpracy między Unią Europejską i Konfederacją Szwajcarską w zakresie wprowadzania w życie, praktycznego stosowania i dalszego rozwoju dorobku Schengen;

MAJĄC NA UWADZE, iż dla włączenia Konfederacji Szwajcarskiej w działania Unii Europejskiej w dziedzinach objętych niniejszą Umową oraz dla umożliwienia jej uczestnictwa w tych działaniach istnieje konieczność ustanowienia komitetu według modelu instytucjonalnego, utworzonego do celów włączenia Islandii i Norwegii;

MAJĄC NA UWADZE, że współpraca w ramach Schengen opiera się na zasadach wolności, demokracji, państwa prawnego i poszanowania praw człowieka, zagwarantowanych w szczególności w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r.;

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

MAJĄC NA UWADZE, że postanowienia tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz akty przyjęte na podstawie tego tytułu nie mają zastosowania do Królestwa Danii, zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonym poprzez traktat z Amsterdamu do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz to, że decyzje mające na celu rozwój dorobku Schengen na podstawie tego tytułu, które Dania przeniosła do swojego prawa krajowego, mogą tworzyć zobowiązania wyłącznie z tytułu prawa międzynarodowego między Danią a pozostałymi państwami członkowskimi;

MAJĄC NA UWADZE, że Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Irlandia uczestniczą w stosowaniu niektórych przepisów dorobku Schengen, zgodnie z decyzjami podjętymi na podstawie Protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączonego poprzez traktat z Amsterdamu do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁽¹⁾;

MAJĄC NA UWADZE, że istnieje konieczność zapewnienia, aby państwa, które Unia Europejska włączyła we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, stosowały ten dorobek również we wzajemnych stosunkach;

MAJĄC NA UWADZE, że właściwe funkcjonowanie dorobku Schengen wymaga jednoczesnego stosowania niniejszej Umowy oraz umów między różnymi stronami włączonymi lub uczestniczącymi we wprowadzaniu w życie i rozwijaniu dorobku Schengen, regulującymi ich wzajemne stosunki;

BIORĄC POD UWAGĘ Umowę dotyczącą włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku wspólnotowego dotyczącego ustanawiania kryteriów i mechanizmów określania państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w jednym z państw członkowskich oraz dotyczącego utworzenia systemu „Eurodac”;

MAJĄC NA UWADZE związek między dorobkiem Schengen a dorobkiem wspólnotowym;

MAJĄC NA UWADZE, że ten związek wymaga jednoczesnego stosowania dorobku Schengen i dorobku wspólnotowego dotyczącego ustanawiania kryteriów i mechanizmów określania państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w jednym z państw członkowskich oraz dotyczącego utworzenia systemu „Eurodac”;

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Konfederacja Szwajcarska, dalej zwana „Szwajcarią”, zostaje włączona w działania Wspólnoty Europejskiej i Unii Europejskiej w dziedzinach objętych przepisami, o których mowa w załącznikach A i B do niniejszej Umowy, z późniejszymi zmianami.

2. Niniejsza Umowa ustanawia wzajemne prawa i obowiązki, zgodnie z procedurami, które są w niej przewidziane.

Artykuł 2

1. W zakresie, w jakim mają zastosowanie do państw członkowskich Unii Europejskiej, dalej zwanych „państwami członkowskimi”, przepisy dorobku Schengen, o których mowa w załączniku A do niniejszej Umowy są wprowadzane w życie i stosowane przez Szwajcarię.

2. W zakresie, w jakim zastąpiły one i/lub zmieniły odpowiednie postanowienia Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych

granicach, podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r., dalej zwanej „konwencją wykonawczą do Układu z Schengen” lub zostały przyjęte na podstawie tej konwencji, przepisy aktów Unii Europejskiej i Wspólnoty Europejskiej, o których mowa w załączniku B do niniejszej Umowy, są wprowadzane w życie i stosowane przez Szwajcarię.

3. Bez uszczerbku dla artykułu 7, akty i środki podejmowane przez Unię Europejską i Wspólnotę Europejską zmieniające lub uzupełniające przepisy, o których mowa w załącznikach A i B, do których mają zastosowanie procedury przewidziane w niniejszej Umowie, są również przyjmowane, wprowadzane w życie i stosowane przez Szwajcarię.

Artykuł 3

1. Ustanawia się Komitet Mieszany, złożony z przedstawicieli rządu Szwajcarii, członków Rady Unii Europejskiej, dalej zwanej „Radą”, oraz Komisji Wspólnot Europejskich, dalej zwanej „Komisją”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43 oraz Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

2. Komitet Mieszany uchwała swój regulamin wewnętrzny na zasadzie konsensu.

3. Komitet Mieszany zbiera się z inicjatywy swojego przewodniczącego lub na wniosek jednego z członków.

4. Z zastrzeżeniem artykułu 4 ustęp 2, Komitet Mieszany zbiera się na szczelbu ministrów, wyższych urzędników lub ekspertów, w zależności od potrzeb.

5. Komitetowi Mieszanemu przewodniczy:

- na poziomie ekspertów: przedstawiciel Unii Europejskiej,
- na szczelbu wyższych urzędników i ministrów: przemienienie, przez okres sześciu miesięcy, przedstawiciel Unii Europejskiej i przedstawiciel rządu Szwajcarii.

Artykuł 4

1. Zgodnie z niniejszą Umową, Komitet Mieszany rozstrzyga wszystkie kwestie, o których mowa w artykule 2, i zapewnia odpowiednie rozpatrzenie każdej wątpliwości wyrażonej przez Szwajcarię.

2. W ramach Komitetu Mieszanego, obradującego na poziomie ministrów, przedstawiciele Szwajcarii mają możliwość:

- przedstawienia problemów, jakie stwarza im dany środek lub akt, lub też przedstawienia rozwiązań problemów napotykaných przez inne delegacje,
- wyrażenia opinii we wszystkich kwestiach dotyczących opracowania przepisów ich dotyczących lub ich wprowadzania w życie.

3. Posiedzenia Komitetu Mieszanego na poziomie ministrów są przygotowywane przez Komitet Mieszany na poziomie wyższych urzędników.

4. Przedstawiciel rządu Szwajcarii ma możliwość przedstawienia Komitetowi Mieszanemu sugestii dotyczących spraw, o których mowa w artykule 1. Komisja lub państwo członkowskie może, po przeprowadzeniu dyskusji, przeanalizować te sugestie w celu sformułowania wniosku lub podjęcia inicjatywy, zgodnie z regułami Unii Europejskiej, w celu przyjęcia aktu lub środka Wspólnoty Europejskiej lub Unii Europejskiej.

Artykuł 5

Bez uszczerbku dla artykułu 4, Komitet Mieszany jest informowany o przygotowywaniu w Radzie każdego aktu lub środka, który mógłby mieć znaczenie dla niniejszej Umowy.

Artykuł 6

Podczas opracowywania nowych przepisów prawnych w dziedzinie objętej niniejszą Umową Komisja przeprowadza nieformalne konsultacje z ekspertami szwajcarskimi, w ten sam sposób

jak konsultacje z ekspertami państw członkowskich, w celu opracowania swoich wniosków.

Artykuł 7

1. Przyjęcie nowych aktów lub środków związanych z kwestiami, o których mowa w artykule 2, jest zastrzeżone dla właściwych instytucji Unii Europejskiej. Z zastrzeżeniem ustępu 2, te akty lub środki wchodzą w życie jednocześnie w Unii Europejskiej, Wspólnocie Europejskiej i w jej zainteresowanych państwach członkowskich oraz w Szwajcarii, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej. W związku z tym należy odpowiednio uwzględnić termin wskazany przez Szwajcarię w ramach Komitetu Mieszanego, aby umożliwić jej spełnienie wymogów konstytucyjnych.

2. a) Rada bezzwłocznie notyfikuje Szwajcarii przyjęcie aktów lub środków, o których mowa w ustępie 1, do których zastosowane zostały procedury przewidziane w niniejszej Umowie. Szwajcaria wyraża opinię w sprawie przyjęcia ich treści oraz ich przeniesienia do swojego wewnętrznego porządku prawnego. Decyzja ta jest notyfikowana Radzie oraz Komisji w terminie 30 dni od przyjęcia danych aktów lub środków.

b) Jeśli treść powyższych aktów lub środków może być wiążąca dla Szwajcarii dopiero po spełnieniu jej wymogów konstytucyjnych, Szwajcaria informuje o tym Radę i Komisję w swojej notyfikacji. Szwajcaria bezzwłocznie i na piśmie informuje Radę i Komisję o spełnieniu wszystkich wymogów konstytucyjnych. W przypadku gdy referendum nie jest wymagane, notyfikacja ma miejsce natychmiast po upływie terminu przeprowadzenia referendum. Jeśli referendum jest wymagane, Szwajcaria dysponuje, w celu dokonania notyfikacji, nieprzekraczalnym terminem dwóch lat, licząc od daty notyfikacji przez Radę. Od daty ustalonej dla wejścia w życie aktu lub środka dotyczącego Szwajcarii, i do czasu aż notyfikuje ona spełnienie wymogów konstytucyjnych, Szwajcaria stosuje przejściowo, tam, gdzie jest to możliwe, dany akt lub środek.

Jeśli Szwajcaria nie może stosować przejściowo danego aktu lub środka, a ten stan rzeczy tworzy trudności zakłócające współpracę w ramach Schengen, sytuacja zostanie zbadana przez Komitet. Unia Europejska i Wspólnota Europejska mogą podjąć względem Szwajcarii środki proporcjonalne i niezbędne dla zapewnienia sprawnej współpracy w ramach Schengen.

3. Przyjęcie przez Szwajcarię aktów i środków, o których mowa w ustępie 2, powoduje powstanie praw i obowiązków między Szwajcarią, z jednej strony, oraz, w zależności od przypadku, Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi, z drugiej strony, w zakresie, w jakim są one związane tymi aktami i środkami.

4. W przypadku gdy:
- Szwajcaria notyfikuje swoją decyzję o odrzuceniu aktu lub środka, o której mowa w ustępie 2, do której zastosowane zostały procedury przewidziane w niniejszej Umowie; lub
 - Szwajcaria nie dokona notyfikacji w terminie 30 dni, o którym mowa w ustępie 2 litera a) lub ustępie 5 litera a); lub
 - Szwajcaria nie dokona notyfikacji po upływie terminu przeprowadzenia referendum lub, w przypadku referendum, w terminie dwóch lat, o którym mowa w ustępie 2 litera b) lub nie zapewnia tymczasowego stosowania przepisów tych aktów lub środków, przewidzianego w tej samej literze od daty ustalonej dla wejścia w życie aktu lub środka;

niniejsza Umowa ulega rozwiązaniu, chyba że Komitet Mieszany, po uważnej analizie środków dotyczących dalszego stosowania Umowy, zdecydował inaczej w terminie 90 dni. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać trzy miesiące po upływie okresu 90 dni.

5. a) Jeśli skutkiem nowego aktu lub środka jest brak dalszych uprawnień państw członkowskich do przedkładania, na warunkach określonych w artykule 51 konwencji wykonawczej do Układu z Schengen, wniosków w sprawie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych lub uznania nakazu do rewizji/lub zajęcia dowodów pochodzących z innego państwa członkowskiego, Szwajcaria może notyfikować Radzie i Komisji, w terminie 30 dni, o którym mowa w ustępie 2 litera a), że nie przyjmie ani nie przeniesie tych przepisów do swojego wewnętrznego porządku prawnego, o ile chodzi o wnioski lub nakazy rewizji lub zajęcia w odniesieniu do dochodzeń lub ścigania wykroczeń w zakresie podatków bezpośrednich, które, o ile zostałyby popełnione na terytorium Szwajcarii, nie byłyby zagrożone karą pozbawienia wolności według prawa szwajcarskiego. Przeciwnie do postanowień ustępu 4, w takim przypadku Umowa nie ulega rozwiązaniu.
- b) Na wniosek jednego z członków Komitet Mieszany zbiera się najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy od daty tego wniosku i biorąc pod uwagę sytuację międzynarodową, analizuje sytuację wynikającą z notyfikacji, dokonanej zgodnie z literą a).

W chwili gdy Komitet Mieszany dojdzie, na zasadzie jednomyślności, do porozumienia, zgodnie z którym Szwajcaria przyjmuje i w pełni przenosi odpowiednie przepisy nowego aktu lub nowego środka, zastosowanie mają przepisy ustępu 2 litera b) oraz ustępów 3 i 4. Informacja, do której odniesienie znajduje się w ustępie 2 litera b) zdanie pierwsze, zostanie przekazana w terminie 30 dni od osiągnięcia porozumienia w ramach Komitetu Mieszanego.

Artykuł 8

1. Dla potrzeb realizacji celu Umawiających się Stron, polegającego na osiągnięciu możliwie najbardziej jednolitego

stosowania i interpretacji przepisów, o których mowa w artykule 2, Komitet Mieszany stale obserwuje zmiany w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, dalej zwanego „Trybunałem Sprawiedliwości”, jak również zmiany w orzecznictwie właściwych sądów szwajcarskich w odniesieniu do tych przepisów. Ustanawia się w tym celu mechanizm służący zagwarantowaniu wzajemnego, regularnego przekazywania informacji dotyczących tego orzecznictwa.

2. Szwajcaria ma możliwość przedkładania odpowiedzi lub pisemnych uwag do Trybunału Sprawiedliwości, jeśli sąd państwa członkowskiego zwróci się do Trybunału Sprawiedliwości o wydanie wyroku prejudycjalnego dotyczące wykładni przepisów, o których mowa w artykule 2.

Artykuł 9

1. Co roku Szwajcaria przedkłada Komitetowi Mieszanemu sprawozdanie w sprawie sposobu, w jaki jej władze administracyjne i sądowe stosowały i interpretowały przepisy, o których mowa w artykule 2, tak jak były one interpretowane, w stosownych przypadkach, przez Trybunał Sprawiedliwości.

2. Jeśli w terminie dwóch miesięcy od poinformowania o zasadniczej różnicy między orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości a orzecznictwem sądów szwajcarskich lub o zasadniczej różnicy w stosowaniu przepisów, o których mowa w artykule 2, między organami zainteresowanych państw członkowskich a organami Szwajcarii, Komitet Mieszany nie był w stanie zapewnić jednolitego stosowania i wykładni, wszczynają się procedurę, o której mowa w artykule 10.

Artykuł 10

1. W przypadku sporu w sprawie stosowania niniejszej Umowy lub jeśli wystąpi sytuacja, o której mowa w artykule 9 ustęp 2, kwestia jest oficjalnie włączana jako punkt sporny do porządku obrad Komitetu Mieszanego, obradującego na poziomie ministrów.

2. Komitet Mieszany dysponuje 90 dniami, licząc od daty przyjęcia porządku obrad, do którego punkt sporny został włączony, aby przedłożyć rozwiązanie w jego sprawie.

3. Jeśli spór nie może zostać rozwiązany przez Komitet Mieszany w terminie 90 dni, o którym mowa w ustępie 2, termin ten jest przedłużany o 30 dni w celu osiągnięcia ostatecznego rozwiązania.

Jeśli ostateczne rozwiązanie nie zostanie osiągnięte, niniejsza Umowa ulega rozwiązaniu sześć miesięcy po upływie terminu 30 dni.

Artykuł 11

1. Jeśli chodzi o koszty administracyjne związane ze stosowaniem niniejszej Umowy, Szwajcaria wnosi do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich składkę roczną w wysokości 7,286 % kwoty 8 100 000 EUR, z zastrzeżeniem rocznego dostosowania, w zależności od stopy inflacji w Unii Europejskiej.

2. Jeśli chodzi o koszty rozwoju Systemu Informatycznego Schengen drugiej generacji (SIS II), Szwajcaria wnosi do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich składkę roczną dla odpowiednich lat budżetowych, począwszy od roku budżetowego 2002, obliczoną jako wartość procentową jej produktu krajowego brutto proporcjonalnie do produktu krajowego brutto wszystkich państw uczestniczących.

Składka pokrywająca lata budżetowe, które poprzedzają wejście w życie niniejszej Umowy, jest wymagalna w momencie wejścia w życie tej Umowy.

3. Jeśli koszty operacyjne związane ze stosowaniem niniejszej Umowy nie są pokrywane z budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, a obciążają bezpośrednio uczestniczące państwa członkowskie, Szwajcaria pokrywa te koszty, proporcjonalnie do wartości procentowej jej produktu krajowego brutto w stosunku do produktu krajowego brutto wszystkich państw uczestniczących.

Jeśli koszty operacyjne są pokrywane z budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, Szwajcaria wnosi do tego budżetu składkę roczną, proporcjonalnie do wartości procentowej jej produktu krajowego brutto w stosunku do produktu krajowego brutto wszystkich państw uczestniczących.

4. Szwajcaria ma prawo do otrzymywania dokumentów dotyczących niniejszej Umowy sporządzonych przez Komisję lub Radę oraz, podczas posiedzeń Komitetu Mieszanego, do występowania z wnioskiem o zapewnienie tłumaczenia ustnego na wybrany przez nią język urzędowy Wspólnot Europejskich.

Artykuł 12

1. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na umowy zawarte między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią, jak również umowy zawarte między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Szwajcarią, z drugiej strony.

2. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na umowy wiążące Szwajcarię, z jednej strony, oraz jedno lub więcej państw członkowskich, z drugiej strony, w zakresie, w jakim są one zgodne z niniejszą Umową. W przypadku jakichkolwiek niezgodności między tymi umowami a niniejszą Umową, niniejsza Umowa będzie rozstrzygająca.

3. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na umowy, które mogą zostać zawarte w przyszłości między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią, jak również umowy zawierane między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Szwajcarią, z drugiej strony, lub umowy, które mogą być zawarte na podstawie artykułów 24 i 38 Traktatu Unii Europejskiej.

Artykuł 13

1. Szwajcaria zawiera umowę z Królestwem Danii w sprawie ustanowienia praw i obowiązków między Danią a Szwajcarią, dotyczącą przepisów, o których mowa w artykule 2, które podlegają tytułowi IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i do których, od tej pory, ma zastosowanie Protokół w sprawie stanowiska Danii, dołączony poprzez traktat

z Amsterdamu do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

2. Szwajcaria zawiera umowę z Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie ustanowienia wzajemnych praw i obowiązków w związku z ich włączeniem we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

Artykuł 14

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie w terminie jednego miesiąca od daty, w której Sekretarz Generalny Rady, występujący w charakterze depozytariusza, stwierdzi, że wszystkie warunki formalne dotyczące wyrażenia zgody przez strony niniejszej Umowy, lub w ich imieniu, na związanie się niniejszą Umową zostały spełnione.

2. Artykuły 1, 3, 4, 5, 6 oraz artykuł 7 ustęp 2 litera a) zdanie pierwsze stosuje się tymczasowo od daty podpisania niniejszej Umowy.

3. W przypadku aktów i środków przyjętych po podpisaniu niniejszej Umowy, ale przed jej wejściem w życie, termin 30 dni, o którym mowa w artykule 7 ustęp 2 litera a) zdanie ostatnie, zaczyna biec od daty wejścia w życie niniejszej Umowy.

Artykuł 15

1. Przepisy, o których mowa w załącznikach A i B, jak również te, które zostały przyjęte zgodnie z artykułem 2 ustęp 3, są stosowane przez Szwajcarię w terminie, który zostanie ustalony przez Radę, stanowiącą na zasadzie jednomyślności jej członków, reprezentujących rządy tych państw członkowskich, które stosują wszystkie przepisy, o których mowa w załącznikach A oraz B, po przeprowadzeniu konsultacji w ramach Komitetu Mieszanego i po upewnieniu się, że Szwajcaria spełniła warunki wstępne dotyczące wprowadzenia w życie odpowiednich przepisów i że kontrole na jej granicach zewnętrznych są skuteczne.

Członkowie Rady reprezentujący rząd Irlandii oraz rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uczestniczą w podejmowaniu tej decyzji, o ile jest ona związana z przepisami dorobku Schengen i aktami opartymi na nim lub takimi, które się do niego odnoszą, w których stosowaniu uczestniczą powyższe państwa członkowskie.

Członkowie Rady reprezentujący rządy państw członkowskich, dla których, zgodnie z traktatem o przystąpieniu, tylko część przepisów, o których mowa w załącznikach A i B, ma zastosowanie, uczestniczą w podejmowaniu tej decyzji, o ile jest ona związana z przepisami dorobku Schengen, które mają już do nich zastosowanie.

2. Stosowanie przepisów, o których mowa w ustępie 1, ustanawia prawa i obowiązki między Szwajcarią, z jednej strony, i, w zależności od sytuacji, Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi, o ile są one związane tymi przepisami, z drugiej strony.

3. Niniejsza Umowa ma zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy umowy, o których mowa w artykule 13, mają również zastosowanie.

4. Ponadto niniejsza Umowa ma zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy Umowa między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią w sprawie kryteriów i mechanizmów umożliwiających określenie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii zaczęła obowiązywać.

Artykuł 16

1. Liechtenstein może przystąpić do niniejszej Umowy.
2. Przystąpienie Liechtensteinu będzie przedmiotem protokołu do niniejszej Umowy, określającego wszystkie konsekwencje takiego przystąpienia, w tym powstanie praw i obowiązków między Liechtensteinem a Szwajcarią, jak również między Liechtensteinem, z jednej strony, a Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi, o ile są one związane przepisami dorobku Schengen, z drugiej strony.

Artykuł 17

1. Niniejsza Umowa może zostać wypowiedziana przez Szwajcarię lub na mocy decyzji Rady, stanowiącej na zasadzie

jednomyślności jej członków. To wypowiedzenie jest notyfikowane depozytariuszowi i staje się skuteczne sześć miesięcy po jego notyfikacji.

2. Niniejszą Umowę uważa się za wypowiedzianą, jeśli Szwajcaria wypowie jedną z umów, o których mowa w artykule 13, lub umowę, o której mowa w artykule 15 ustęp 4.

Artykuł 18

1. Niniejszą Umowę sporządzono w dwóch egzemplarzach w języku angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym wszystkie teksty są na równi autentyczne.
2. Maltańska wersja językowa zostanie uwierzytelniona przez Umawiające się Strony w drodze wymiany listów. Będzie ona na równi autentyczna z wersjami językowymi, o których mowa w ustępie 1.

NA DOWÓD CZEGO niżej wymienieni pełnomocnicy złożyli swoje podpisy poniżej niniejszej Umowy.

Hecho en Luxemburgo, el veintiséis de octubre de dos mil cuatro.

V Lucemburku dne dvacátého šestého října dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Luxembourg den seksogtyvende oktober to tusind og fire.

Geschehen zu Luxemburg am sechszwanzigsten Oktober zweitausendvier.

Kahe tuhanda neljanda aasta oktoobrikuu kahekümne kuuendal päeval Luxembourgis.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι έξι Οκτωβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Luxembourg on the twenty-sixth day of October in the year two thousand and four.

Fait à Luxembourg, le vingt-six octobre deux mille quatre.

Fatto a Lussemburgo, addì ventisei ottobre duemilaquattro.

Luksemburgā, divi tūkstoši ceturta gada divdesmit sestajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtų metų spalio dvidešimt šeštą dieną Liuksemburge.

Kelt Luxembourgban, a kettőezer-negyedik év október havának huszonhatodik napján.

Magħmula fil-Lussemburgu fis-sitta u għoxrin jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Luxemburg, de zesentwintigste oktober tweeduizend vier.

Sporządzono w Luksemburgu dnia dwudziestego szóstego października roku dwa tysiące czwartego.

Feito no Luxemburgo, em vinte e seis de Outubro de dois mil e quatro.

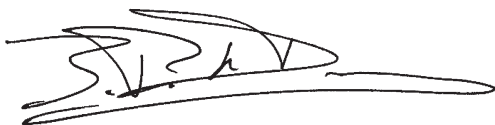
V Luxemburgu dvadsiateho šiesteho oktobra dvetisícčtyri.

V Luxembourg, dne šestindvajsetega oktobra leta dva tisoč štiri.

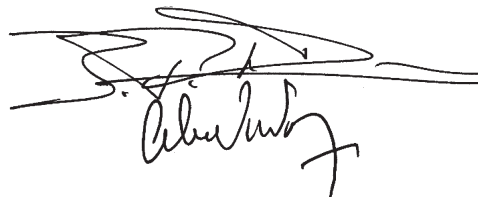
Tehty Luxemburgissa kahdentenäkymmenentenäkuudentena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Luxemburg den tjugosjätte oktober tjugohundrafyra.

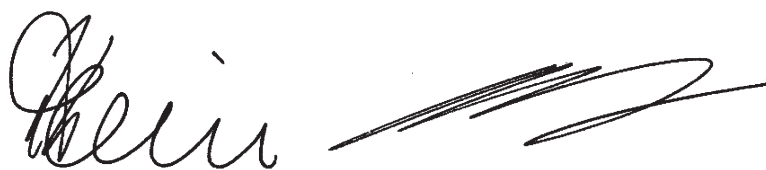
Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā
 Europos Sąjungos vardu
 az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 Pà Europeiska unionens vägnar

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 Pà Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
 Pour la Confédération suisse
 Per la Confederazione svizzera

ZAŁĄCZNIK A

(Artykuł 2 ustęp 1)

Część 1 niniejszego załącznika dotyczy Układu z Schengen z 1985 r. oraz konwencji wykonawczej do tego Układu, podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r. Część 2 dotyczy dokumentów przystąpienia do Układu, a część 3 – odpowiednich aktów prawa wtórnego Schengen.

CZĘŚĆ 1

Postanowienia Układu podpisanego w Schengen w dniu 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluxu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach.

Wszystkie postanowienia konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r., podpisanej w Schengen w dniu 19 czerwca 1990 r. między Królestwem Belgii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Francuską, Wielkim Księstwem Luksemburga i Królestwem Niderlandów, z wyjątkiem następujących postanowień:

Artykuł 2 ustęp 4 dotyczący kontroli towarów

Artykuł 4 w zakresie, w jakim dotyczy kontroli bagażu

Artykuł 10 ustęp 2

Artykuł 19 ustęp 2

Artykuły 28–38 i odpowiednie definicje

Artykuł 60

Artykuł 70

Artykuł 74

Artykuły 77–91, w zakresie, w jakim są one objęte dyrektywą Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni

Artykuły 120–125 dotyczące przepływu towarów

Artykuły 131–133

Artykuł 134

Artykuły 139–142

Akt końcowy: deklaracja 2

Akt końcowy: deklaracje 4, 5 i 6

Protokół

Wspólna deklaracja

Deklaracja Ministrów i Sekretarzy Stanu

CZĘŚĆ 2

Postanowienia dokumentów przystąpienia do Układu i do konwencji wykonawczej, podpisane z Republiką Włoską (w Paryżu w dniu 27 listopada 1990 r.), z Królestwem Hiszpanii i Republiką Portugalii (w Bonn w dniu 25 czerwca 1991 r.), Republiką Grecką (w Madrycie w dniu 6 listopada 1992 r.), Republiką Austrii (w Brukseli w dniu 28 kwietnia 1995 r.), jak również z Królestwem Danii, Republiką Finlandii i Królestwem Szwecji (w Luksemburgu w dniu 19 grudnia 1996 r.), z wyjątkiem następujących postanowień:

1. Protokół, podpisany w Paryżu dnia 27 listopada 1990 r., w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Włoskiej do Układu między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanego w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r.
2. Następujące postanowienia Umowy podpisanej w Paryżu dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie przystąpienia Republiki Włoskiej do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r., następujące postanowienia jej aktu końcowego i odpowiednich deklaracji:

Artykuł 1

Artykuły 5 i 6

Akt końcowy: część I

Akt końcowy: część II, deklaracje 2 i 3

Deklaracja Ministrów i Sekretarzy Stanu.

3. Protokół, podpisany w Bonn dnia 25 czerwca 1991 r. w sprawie przystąpienia Rządu Królestwa Hiszpanii do Układu między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanego w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r., zmieniony Protokołem w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Włoskiej, podpisanym w dniu 27 listopada 1990 r., jak również deklaracjami załączonymi do tego protokołu.
4. Następujące postanowienia Umowy podpisanej w Bonn dnia 25 czerwca 1991 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej, w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, do której przystąpiła Republika Włoska Umową podpisaną w Paryżu dnia 27 listopada 1990 r., następujące postanowienia jej aktu końcowego i odpowiednich deklaracji:

Artykuł 1

Artykuły 5 i 6

Akt końcowy: część I

Akt końcowy: część II, deklaracje 2 i 3

Akt końcowy: część III, deklaracje 3 i 4

Deklaracja Ministrów i Sekretarzy Stanu.

5. Protokół, podpisany w Bonn dnia 25 czerwca 1991 r. w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Portugalskiej do Układu między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach podpisanego w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r., zmieniony Protokołem w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Włoskiej, podpisanym dnia 27 listopada 1990 r., jak również deklaracjami załączonymi do tego protokołu.

6. Następujące postanowienia Umowy podpisanej w Bonn dnia 25 czerwca 1991 r. w sprawie przystąpienia Republiki Portugalskiej do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r., do której przystąpiła Republika Włoska na podstawie Umowy, podpisanej w Paryżu dnia 27 listopada 1990 r., następujące postanowienia jej aktu końcowego i odpowiednich deklaracji:

Artykuł 1

Artykuły 7 i 8

Akt końcowy: część I

Akt końcowy: część II, deklaracje 2 i 3

Akt końcowy: część III, deklaracje 2–5

Deklaracja Ministrów i Sekretarzy Stanu.

7. Protokół podpisany w Madrycie dnia 6 listopada 1992 r. w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Greckiej do Układu między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanego w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r., zmienionego Protokołem w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Włoskiej, podpisanym dnia 27 listopada 1990 r. w Paryżu oraz protokołami w sprawie przystąpienia Rządów Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej, podpisanymi dnia 25 czerwca 1991 r. w Bonn, jak również deklaracjami załączonymi do tych protokołów.

8. Następujące postanowienia Umowy podpisanej w Madrycie dnia 6 listopada 1992 r. w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej do podpisanej 19 czerwca 1990 r. Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, do której Republika Włoska przystąpiła na mocy Umowy podpisanej dnia 27 listopada 1990 r. w Paryżu, a Królestwo Hiszpanii i Republika Portugalska na mocy umów podpisanych dnia 25 czerwca 1991 r. w Bonn, następujące postanowienia jej aktu końcowego i odpowiednich deklaracji:

Artykuł 1

Artykuły 6 i 7

Akt końcowy: część I

Akt końcowy: część II, deklaracje 2–4

Akt końcowy: część III, deklaracje 1 i 3

Deklaracja Ministrów i Sekretarzy Stanu.

9. Protokół podpisany w Brukseli dnia 28 kwietnia 1995 r. w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Austrii do Układu między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanego w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r., zmienionego Protokołami w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Włoskiej, Rządów Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej oraz Rządu Republiki Greckiej, podpisanych odpowiednio w dniach 27 listopada 1990 r., 25 czerwca 1991 r. oraz 6 listopada 1992 r.

10. Następujące postanowienia Umowy podpisanej w Brukseli dnia 28 kwietnia 1995 r. w sprawie przystąpienia Republiki Austrii do Konwencji wykonawczej Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r., między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen w dniu 19 czerwca 1990 r., do której Republika Włoska, Królestwo Hiszpanii i Republika Portugalska oraz Republika Grecka przystąpiły na mocy umów podpisanych odpowiednio w dniach 27 listopada 1990 r., 25 czerwca 1991 r. i 6 listopada 1992 r., oraz następujące postanowienia jej aktu końcowego:

Artykuł 1

Artykuły 5 i 6

Akt końcowy: część I

Akt końcowy: część II, deklaracja 2

Akt końcowy: część III.

11. Protokół podpisany w Luksemburgu dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie przystąpienia Rządu Królestwa Danii do Układu w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanego w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r., jak również deklaracja załączona do tego protokołu.
12. Następujące postanowienia Umowy podpisanej w Luksemburgu dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Danii do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r., oraz następujące postanowienia jej aktu końcowego i odpowiednich deklaracji:

Artykuł 1

Artykuły 7 i 8

Akt końcowy: część I

Akt końcowy: część II, deklaracja 2

Akt końcowy: część III

Deklaracja Ministrów i Sekretarzy Stanu.

13. Protokół podpisany w Luksemburgu dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Finlandii do Układu w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanego w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r., jak również deklaracja załączona do tego protokołu.
14. Następujące postanowienia Umowy podpisanej w Luksemburgu dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie przystąpienia Republiki Finlandii do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r., następujące postanowienia jej aktu końcowego i odpowiedniej deklaracji:

Artykuł 1

Artykuły 6 i 7

Akt końcowy: część I

Akt końcowy: część II, deklaracja 2

Akt końcowy: część III, z wyjątkiem deklaracji w sprawie Wysp Alandzkich

Deklaracja Ministrów i Sekretarzy Stanu.

15. Protokół podpisany w Luksemburgu dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie przystąpienia Rządu Królestwa Szwecji do Układu w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanego w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r. oraz deklaracja załączona do tego protokołu.
16. Następujące postanowienia Umowy podpisanej w Luksemburgu dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Szwecji do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r., w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r., następujące postanowienia jej aktu końcowego i odpowiedniej deklaracji:

Artykuł 1

Artykuły 6 i 7

Akt końcowy: część I

Akt końcowy: część II, deklaracja 2

Akt końcowy: część III

Deklaracja Ministrów i Sekretarzy Stanu.

CZĘŚĆ 3

A. Następujące decyzje Komitetu Wykonawczego:

SCH/Com-ex (93) 10 14.12.1993	Potwierdzenie deklaracji Ministrów i Sekretarzy Stanu z dnia 19 czerwca 1992 r. i 30 czerwca 1993 r. dotyczących wejścia w życie
SCH/Com-ex (93) 14 14.12.1993	Poprawa praktycznej współpracy sądowej w zakresie zwalczania handlu narkotykami
SCH/Com-ex (93) 21 14.12.1993	Przedłużenie wizy jednolitej
SCH/Com-ex (93) 24 14.12.1993	Wspólne zasady anulowania, unieważniania lub skracania okresu ważności wizy jednolitej
SCH/Com-ex (94) 1 wersja 2 26.4.1994	Środki dostosowawcze mające na celu usunięcie przeszkód i ograniczeń w ruchu drogowym na przejściach drogowych na wewnętrznych granicach
SCH/Com-ex (94) 15 wersja 21.11.1994	Wprowadzenie skomputeryzowanej procedury konsultacji władz centralnych, określonej w artykule 17 ustęp 2 konwencji
SCH/Com-ex (94) 16 wersja 21.11.1994	Uzyskiwanie wspólnych pieczęci wjazdu i wyjazdu
SCH/Com-ex (94) 17 wersja 4 22.12.1994	Wprowadzenie i stosowanie systemu Schengen w portach lotniczych i lądowiskach
SCH/Com-ex (94) 25 22.12.1994	Wymiana informacji statystycznych dotyczących wydawania wiz jednolitych
SCH/Com-ex (94) 28 wersja 22.12.1994	Zaświadczenie przewidziane w art. 75 do celów przewożenia środków odurzających i substancji psychotropowych
SCH/Com-ex (94) 29 wersja 2 22.12.1994	Wprowadzenie w życie konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 19 czerwca 1990 r.
SCH/Com-ex (95) PV 1 wersja (punkt nr 8)	Wspólna polityka wizowa
SCH/Com-ex (95) 20 wersja 2 20.12.1995	Zatwierdzenie dokumentu SCH/I (95) 40 wersja 6 w sprawie procedury stosowania art. 2 ust. 2 konwencji wykonawczej do Układu z Schengen
SCH/Com-ex (95) 21 20.12.1995	Szybka wymiana między państwami Schengen statystycznych i szczególnych danych dotyczących możliwych wadliwych działań na granicach zewnętrznych
SCH/Com-ex (96) 13 wersja 27.6.1996	Zasady wydawania wiz Schengen zgodnie z art. 30 ust. 1 lit. a) konwencji wykonawczej do Układu z Schengen
SCH/Com-ex (97) 39 wersja 15.12.1997	Zasady przewodnie dla środków dowodowych i poszlak w ramach umów o readmisji między państwami Schengen
SCH/Com-ex (98) 1 wersja 2 21.4.1998	Sprawozdanie z działań grupy roboczej
SCH/Com-ex (98) 12 21.4.1998	Wymiana danych statystycznych dotyczących wydanych wiz
SCH/Com-ex (98) 18 wersja 23.6.1998	Środki, które należy podjąć wobec państw stwarzających problemy w zakresie wystawiania dokumentów wymaganych do wydalenia z terytorium Schengen READMISJA – WIZA
SCH/Com-ex (98) 19 23.6.1998	Monako WIZA – GRANICE ZEWNĘTRZNE – SIS
SCH/Com-ex (98) 21 23.6.1998	Umieszczanie odcisków pieczęci w paszportach osób ubiegających się o wizę WIZA

SCH/Com-ex (98) 26 def 16.9.1998	Ustanowienie Stałego Komitetu ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen
SCH/Com-ex (98) 29 wersja 23.6.1998	Klauzula obejmująca cały techniczny dorobek Schengen
SCH/Com-ex (98) 35 wersja 2 16.9.1998	Przekazywanie Wspólnego podręcznika państwom ubiegającym się o członkostwo w UE
SCH/Com-ex (98) 37 def 2 16.9.1998	Przyjęcie środków do walki z nielegalną imigracją
SCH/Com-ex (98) 51 wersja 3 16.12.1998	Transgraniczna współpraca policji w dziedzinie zapobiegania i wykrywania przestępczości
SCH/Com-ex (98) 52 16.12.1998	Podręcznik transgranicznej współpracy policji
SCH/Com-ex (98) 56 16.12.1998	Opracowanie podręcznika dokumentów, które mogą być wizowane
SCH/Com-ex (98) 57 16.12.1998	Wprowadzenie zharmonizowanego formularza zapewniającego dowód zaproszenia, finansowania i zakwaterowania
SCH/Com-ex (98) 59 wersja 16.12.1998	Skoordynowane rozmieszczanie doradców ds. dokumentów
SCH/Com-ex (99) 1 wersja 2 28.4.1999	Normy Schengen w dziedzinie środków odurzających
SCH/Com-ex (99) 5 28.4.1999	Uaktualnienie Podręcznika Sirene
SCH/Com-ex (99) 6 28.4.1999	Dorobek Schengen odnoszący się do telekomunikacji
SCH/Com-ex (99) 7 wersja 2 28.4.1999	Oficerowie łącznikowi
SCH/Com-ex (99) 8 wersja 2 28.4.1999	Wynagrodzenia informatorów
SCH/Com-ex (99) 10 28.4.1999	Nielegalny handel bronią
SCH/Com-ex (99) 13 28.4.1999	Przyjęcie nowych wersji Wspólnego podręcznika i Wspólnych instrukcji konsularnych
SCH/Com-ex (99) 14 28.4.1999	Podręcznik dokumentów, które mogą być wizowane
SCH/Com-ex (99) 18 28.4.1999	Poprawa współpracy policji w dziedzinie zapobiegania i wykrywania przestępstw

B. Następujące deklaracje Komitetu Wykonawczego:

Deklaracja	Przedmiot
SCH/Com-ex (96) dekl. 5 18.4.1996	Definicja pojęcia „cudzoziemca”
SCH/Com-ex (96) dekl. 6 wersja 2 26.6.1996	Deklaracja dotycząca ekstradycji
SCH/Com-ex (97) dekl. 13 wersja 2 21.4.1996	Uprowadzenia małoletnich

C. Następujące decyzje Grupy Centralnej :

Decyzja	Przedmiot
SCH/C (98) 117 27.10.1998	Przyjęcie środków do walki z nielegalną imigracją
SCH/C (99) 25 22.3.1999	Ogólne zasady dotyczące wynagradzania informatorów

ZAŁĄCZNIK B

(Artykuł 2 ustęp 2)

Szwajcaria stosować będzie treść następujących aktów od daty ustalonej przez Radę, zgodnie z artykułem 15.

Jeśli z tą datą konwencja lub protokół, objęte aktem zaznaczonym poniżej gwiazdką, nie weszły jeszcze w życie we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej, w momencie przyjmowania danego aktu, Szwajcaria będzie stosować odpowiednie przepisy tych instrumentów od daty, z którą dany protokół lub konwencja weszły w życie we wszystkich, powyższych państwach członkowskich.

- Dyrektywa Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U. L 256 z 13.9.1991, s. 51) i zalecenie Komisji 93/216/EWG z dnia 25 lutego 1993 r. w sprawie europejskiego pozwolenia na broń palną (Dz.U. L 93 z 17.4.1993, s. 39), zmieniona zaleceniem Komisji 96/129/WE z dnia 12 stycznia 1996 r. (Dz.U. L 30 z 8.2.1996, s. 47).
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1683/95 z dnia 29 maja 1995 r. ustanawiające jednolity formularz wizowy (Dz.U. L 164 z 14.7.1995, s. 1), zmienione rozporządzeniem Rady 334/2002/WE z dnia 18 lutego 2002 r. (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 7); decyzja Komisji z dnia 7 lutego 1996 r. i decyzja Komisji z dnia 3 czerwca 2002 r. ustanawiające dodatkowe specyfikacje techniczne dla jednolitego formularza wizowego (nieopublikowana).
- Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).
- Akt Rady z dnia 29 maja 2000 r. ustanawiający, zgodnie z art. 34 Traktatu o Unii Europejskiej, Konwencję o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej [postanowienia, o których mowa w art. 2 ust. 1 konwencji] (Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 1)*.
- Decyzja Rady 2000/586/WSiSW z dnia 28 września 2000 r. ustanawiająca procedurę zmiany art. 40 ust. 4 i 5, art. 41 ust. 7 i art. 65 ust. 2 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. L 248 z 3.10.2000, s. 1).
- Decyzja Rady 2000/645/WE z dnia 17 października 2000 r. zawierająca sprostowanie dorobku Schengen zawartego w decyzji Komitetu Wykonawczego Schengen SCH/Com-ex (94) 15 rev. (Dz.U. L 272 z 25.10.2000, s. 24).
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1), zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2414/2001 z dnia 7 grudnia 2001 r. (Dz.U. L 327 z 12.12.2001, s. 1) i rozporządzeniem Rady (WE) nr 453/2003 z dnia 6 marca 2003 r. (Dz.U. L 69 z 13.3.2003, s. 10).
- Decyzja Rady 2001/329/WE z dnia 24 kwietnia 2001 r. uzupełniająca część VI i załączniki 3, 6 i 13 do Wspólnych Instrukcji Konsularnych oraz załączniki 5a, 6a i 8 do Wspólnego podręcznika (Dz.U. L 116 z 26.4.2001, s. 32).
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1091/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie swobody przemieszczania się na podstawie wizy długoterminowej (Dz.U. L 150 z 6.6.2001, s. 4).
- Decyzja Rady 2001/420/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dostosowania części V i VI oraz załącznika 13 do wspólnego zbioru instrukcji konsularnych w sprawie wiz i załącznika 6a do Wspólnego podręcznika w odniesieniu do wiz długoterminowych ważnych jednocześnie jako wizy krótkoterminowe (Dz.U. L 150 z 6.6.2001, s. 47).
- Dyrektywa Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz.U. L 149 z 2.6.2001, s. 34) i decyzja Rady 2004/191/WE z dnia 23 lutego 2004 r. określająca kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy 2001/40/WE w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz.U. L 60 z 27.2.2004, s. 55).

- Dyrektywa Rady 2001/51/WE z dnia 28 czerwca 2001 r. uzupełniająca postanowienia art. 26 konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. (Dz.U. L 187 z 10.7.2001, s. 45).
- Akt Rady z dnia 16 października 2001 r. ustanawiający, zgodnie z art. 34 Traktatu o Unii Europejskiej, Protokół do Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej [postanowienia, o których mowa w art. 15 protokołu] (Dz.U. C 326 z 21.11.2001, s. 1)*.
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 2424/2001 z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 328 z 13.12.2001, s. 4).
- Decyzja Rady 2001/886/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 328 z 13.12.2001, s. 1).
- Decyzja Rady 2002/44/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. zmieniająca część VII i załącznik 12 do Wspólnych instrukcji konsularnych oraz załącznik 14a do Wspólnego podręcznika (Dz.U. L 20 z 23.1.2002, s. 5).
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 333/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. w sprawie jednolitego formularza umieszczania wizy wydanej przez państwo członkowskie osobom posiadającym dokumenty podróży, które nie są uznane przez państwo członkowskie sporządzające formularz (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, str. 4) i decyzja Komisji z dnia 12 sierpnia 2002 r. określająca specyfikacje techniczne jednolitego formularza umieszczania wizy wydanej przez państwo członkowskie osobom posiadającym dokumenty podróży, które nie są uznane przez państwo członkowskie sporządzające formularz (nieopublikowana).
- Decyzja Rady 2002/352/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawie nowelizacji Wspólnego podręcznika (Dz.U. L 123 z 9.5.2002, s. 47).
- Decyzja Rady 2002/354/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawie dostosowania części III Wspólnych instrukcji konsularnych i ustanowienia załącznika 16 (Dz.U. L 123 z 9.5.2002, s. 50).
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiające jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz.U. L 157 z 15.6.2002, s. 1) i decyzja Komisji z dnia 14 sierpnia 2002 r. określająca specyfikacje techniczne jednolitego wzoru dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (nieopublikowane).
- Decyzja Rady 2002/585/WE z dnia 12 lipca 2002 r. w sprawie dostosowania części III i VIII Wspólnych instrukcji konsularnych (Dz.U. L 187 z 16.7.2002, s. 44).
- Decyzja Rady 2002/586/WE z dnia 12 lipca 2002 r. w sprawie zmiany części VI Wspólnych instrukcji konsularnych (Dz.U. L 187 z 16.7.2002, s. 48).
- Decyzja Rady 2002/587/WE z dnia 12 lipca 2002 r. w sprawie nowelizacji Wspólnego podręcznika (Dz.U. L 187 z 16.7.2002, s. 50).
- Decyzja ramowa Rady 2002/946/WSiSW z dnia 28 listopada 2002 r. w sprawie wzmocnienia systemu karnego w celu zapobiegania ułatwianiu nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu (Dz.U. L 328 z 5.12.2002, s. 1).
- Dyrektywa Rady 2002/90/WE z dnia 28 listopada 2002 r. definiująca ułatwianie nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu (Dz.U. L 328 z 5.12.2002, s. 17).
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 415/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem (Dz.U. L 64 z 7.3.2003, s. 1).
- Postanowienia Konwencji z 1995 r. dotyczącej uproszczonej procedury ekstradycyjnej pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej (Dz.U. C 78 z 30.3.1995, s. 2) i Konwencji z 1996 r. odnoszącej się do ekstradycji między państwami członkowskimi Unii Europejskiej (Dz.U. C 313 z 23.10.1996, s. 12), o których mowa w decyzji Rady 2003/169/WSiSW z dnia 27 lutego 2003 r. określającej, które postanowienia Konwencji z 1995 r. w sprawie uproszczonej procedury ekstradycyjnej między państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz Konwencji z 1996 r. odnoszącej się do ekstradycji między państwami członkowskimi Unii Europejskiej stanowią rozwój dorobku Schengen zgodnie z Układem dotyczącym włączenia Republiki Islandii oraz Królestwa Norwegii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 67 z 12.3.2003, s. 25)*.
- Decyzja Rady 2003/170/WSiSW z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wspólnego wykorzystywania oficerów łącznikowych oddelegowanych za granicę przez organy ścigania państw członkowskich [z wyjątkiem art. 8] (Dz.U. L 67 z 12.3.2003, s. 27).

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 693/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. ustanawiające ściśle określony uproszczony dokument tranzytowy (FTD), uproszczony kolejowy dokument tranzytowy (FRTD) i zmieniające Wspólne instrukcje konsularne i Wspólny podręcznik (Dz.U. L 99 z 17.4.2003, s. 8).
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 694/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie jednolitych wzorów uproszczonego dokumentu tranzytowego (FTD) i uproszczonego kolejowego dokumentu tranzytowego (FRTD) przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 693/2003 (Dz.U. L 99 z 17.4.2003, s. 15).
- Decyzja Rady 2003/454/WE z dnia 13 czerwca 2003 r. zmieniająca załącznik 12 do Wspólnych instrukcji konsularnych oraz załącznik 14a do Wspólnego podręcznika dotyczący opłat wizowych (Dz.U. L 152 z 20.6.2003, s. 82).
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1295/2003 z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie środków przewidzianych w celu ułatwienia procedur składania wniosków wizowych i wydawania wiz dla członków rodziny olimpijskiej biorących udział w Igrzyskach Olimpijskich i Paraolimpijskich w Atenach w 2004 r. (Dz.U. L 183 z 22.7.2003, s. 1).
- Decyzja Rady 2003/585/WE z dnia 28 lipca 2003 r. zmieniająca załącznik 12 wykaz A Wspólnych instrukcji konsularnych oraz załącznik 5 wykaz A Wspólnego podręcznika w sprawie obowiązku wizowego dla posiadaczy pakistańskich paszportów dyplomatycznych (Dz.U. L 198 z 6.8.2003, s. 13).
- Decyzja Rady 2003/586/WE z dnia 28 lipca 2003 r. w sprawie zmiany części I załącznika 3 Wspólnych instrukcji konsularnych oraz części I załącznika 5a Wspólnego podręcznika w sprawie obywateli państw trzecich podlegających obowiązkowi posiadania wiz lotniskowych (Dz.U. L 198 z 6.8.2003, s. 15).
- Decyzja Rady 2003/725/WSiSW z dnia 2 października 2003 r. zmieniająca postanowienia art. 40 ust. 1 i 7 konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. L 260 z 11.10.2003, s. 37).
- Dyrektywa Rady 2003/110/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną (Dz.U. L 321 z 6.12.2003, s. 26).
- Decyzja Rady 2004/14/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. zmieniająca akapit trzeci (podstawowe kryteria rozpatrywania wniosków) części V Wspólnych instrukcji konsularnych (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 74).
- Decyzja Rady 2004/15/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. zmieniająca część II pkt 1.2 Wspólnych instrukcji konsularnych i ustalająca nowy załącznik do Wspólnych instrukcji konsularnych (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 76).
- Decyzja Rady 2004/17/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. zmieniająca część V punkt 1.4 Wspólnych instrukcji konsularnych oraz część I punkt 4.1.2 Wspólnego podręcznika w odniesieniu do włączenia wymogu posiadania podróżnego ubezpieczenia medycznego jako jednego z dokumentów uzupełniających w celu udzielenia jednolitej wizej wjazdowej (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 79).
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 377/2004 z dnia 19 lutego 2004 r. w sprawie utworzenia sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, s. 1).
- Decyzja Rady 2004/466/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniająca Wspólny podręcznik w celu włączenia postanowień dotyczących celowych kontroli granicznych małoletnich pod opieką (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 136).
- Sprostowanie do decyzji Rady 2004/466/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej Wspólny podręcznik w celu włączenia postanowień dotyczących celowych kontroli granicznych małoletnich pod opieką (Dz.U. L 195 z 2.6.2004, s. 44).
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 871/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczące wprowadzenia niektórych nowych funkcji Systemu Informacyjnego Schengen, włączając walkę z terroryzmem (Dz.U. L 162 z 30.4.2004, s. 29).
- Dyrektywa Rady 2004/82/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie obowiązku przekazywania przez przewoźników danych dotyczących pasażerów (Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 24).
- Decyzja Rady 2004/573/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie organizacji wspólnych lotów w celu deportacji, z terytoriów dwóch lub większej liczby państw członkowskich, obywateli państw trzecich, którzy podlegają indywidualnym nakazom deportacji (Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 28).

- Decyzja Rady 2004/574/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniająca Wspólny podręcznik (Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 36).
 - Decyzja Rady 2004/581/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. określająca minimalne oznaczenia, które mają być używane na znakach na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych (Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 119).
 - Decyzja Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia System Informacji Wizowej (VIS) (Dz.U. L 213 z 15.6.2004, s. 5).
-

AKT KOŃCOWY

Pełnomocnicy przyjęli następujące deklaracje wspólne, o których mowa poniżej, załączone do niniejszego aktu końcowego:

- 1) Wspólna deklaracja Umawiających się Stron w sprawie konsultacji parlamentarnej;
- 2) Wspólna deklaracja Umawiających się Stron w sprawie stosunków zewnętrznych;
- 3) Wspólna deklaracja Umawiających się Stron w sprawie artykułu 23 ustęp 7 Konwencji z dnia 29 maja 2000 r. o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Pełnomocnicy przyjęli również do wiadomości deklaracje, o których mowa poniżej, załączone do niniejszego aktu końcowego:

- 1) Deklaracja Szwajcarii w sprawie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych;
- 2) Deklaracja Szwajcarii w sprawie artykułu 7 ustęp 2 litera b) dotycząca terminu przyjmowania zmian w dorobku Schengen;
- 3) Deklaracja Szwajcarii w sprawie stosowania Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych i Europejskiej konwencji o ekstradycji;
- 4) Deklaracja Komisji Europejskiej w sprawie przekazywania wniosków;
- 5) Deklaracja Komisji Europejskiej w sprawie komitetów wspierających Komisję Europejską w wykonywaniu jej kompetencji wykonawczych.

Hecho en Luxemburgo, el veintiséis de octubre de dos mil cuatro.

V Lucemburku dne dvacátého šestého října dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Luxembourg den seksogtyvende oktober to tusind og fire.

Geschehen zu Luxemburg am sechszwanzigsten Oktober zweitausendvier.

Kahe tuhanda neljanda aasta oktoobrikuu kahekümne kuuendal päeval Luxembourgis.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι έξι Οκτωβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Luxembourg on the twenty-sixth day of October in the year two thousand and four.

Fait à Luxembourg, le vingt-six octobre deux mille quatre.

Fatto a Lussemburgo, addì ventisei ottobre duemilaquattro.

Luksemburgā, divi tūkstoši ceturtdā gada divdesmit sestajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtų metų spalio dvidešimt šeštą dieną Liuksemburge.

Kelt Luxembourgban, a kettőezer-negyedik év október havának huszonhatodik napján.

Magħmula fil-Lussemburgu fis-sitta u għoxrin jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Luxemburg, de zesentwintigste oktober tweeduizend vier.

Sporządzono w Luksemburgu dnia dwudziestego szóstego października roku dwa tysiące czwartego.

Feito no Luxemburgo, em vinte e seis de Outubro de dois mil e quatro.

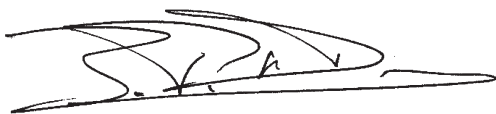
V Luxemburgu dvadsiateho šiesteho oktobra dvetisícčtyri.

V Luxembourg, dne šestindvajsetega oktobra leta dva tisoč štiri.

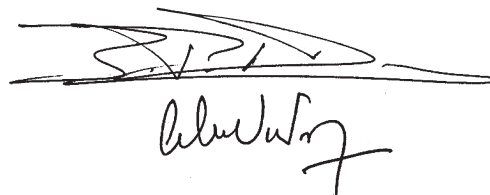
Tehty Luxemburgissa kahdentenäkymmenentenäkuudentena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Luxemburg den tjugosjätte oktober tjugohundrafyra.

Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā
 Europos Sąjungos vardu
 az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 På Europeiska unionens vägnar

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
 Pour la Confédération suisse
 Per la Confederazione svizzera

WSPÓLNE DEKLARACJE UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON**WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE KONSULTACJI PARLAMENTARNEJ**

Umawiające się Strony uznają za słuszne, aby kwestie podlegające niniejszej Umowie były dyskutowane na posiedzeniach międzyparlamentarnych Parlamentu Europejskiego i Szwajcarii.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE STOSUNKÓW ZEWNĘTRZNYCH

Umawiające się Strony ustalają, że Wspólnota Europejska zobowiązuje się do zachęcania państw trzecich lub organizacji międzynarodowych, z którymi zawiera umowy w dziedzinach związanych ze współpracą Schengen, do zawarcia podobnych umów z Konfederacją Szwajcarską, bez uszczerbku dla jej właściwości do zawierania takich umów.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE ARTYKUŁU 23 USTĘP 7 KONWENCJI Z DNIA 29 MAJA 2000 R. O POMOCY PRAWNEJ W SPRAWACH KARNYCH MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI UNII EUROPEJSKIEJ

Umawiające się Strony ustalają, że Szwajcaria może wymagać, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 23 ustęp 1 litera c) Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, w zależności od przypadku, chyba że zainteresowane państwo członkowskie otrzymało zgodę zainteresowanej osoby, aby dane osobowe nie mogły być wykorzystywane do celów, o których mowa w artykule 23 ustęp 1 litery a) i b) tej Konwencji, jak tylko za uprzednią zgodą Szwajcarii, w ramach procedur, w zakresie których mogłaby ona odmówić lub ograniczyć przekazywanie lub wykorzystywanie danych osobowych zgodnie z postanowieniami tej konwencji lub instrumentami, o których mowa w jej artykule 1.

Jeśli w danym przypadku Szwajcaria odmawia na podstawie powyższych postanowień udzielenia zgody po otrzymaniu wniosku państwa członkowskiego, musi uzasadnić swoją decyzję na piśmie.

POZOSTAŁE DEKLARACJE

DEKLARACJA SZWAJCARII W SPRAWIE WZAJEMNEJ POMOCY PRAWNEJ W SPRAWACH KARNYCH

Szwajcaria stwierdza, że w momencie wejścia w życie niniejszej Umowy wykroczenia podatkowe w zakresie podatków bezpośrednich, będące przedmiotem postępowania władz szwajcarskich, nie mogą być podstawą do odwołania się do sądu właściwego w szczególności w sprawach karnych.

DEKLARACJA SZWAJCARII W SPRAWIE ARTYKUŁU 7 USTĘP 2 LITERA B)

W sprawie terminu przyjęcia zmian w dorobku Schengen

Nieprzekraczalny termin dwóch lat, o którym mowa w artykule 7 ustęp 2 litera b), obejmuje zarówno przyjęcie, jak i wprowadzenie w życie aktu lub środka. Obejmuje on następujące etapy:

- etap przygotowawczy,
- procedurę parlamentarną,
- termin przeprowadzenia referendum (100 dni od daty oficjalnej publikacji aktu) i, jeśli zachodzi potrzeba,
- referendum (organizacja i głosowanie).

Rada Federalna bezzwłocznie informuje Radę i Komisję o zakończeniu każdego z powyższych etapów.

Rada Federalna zobowiązuje się wprowadzić w życie wszystkie środki, jakimi dysponuje, aby działać tak, by powyższe etapy odbywały się tak szybko, jak to możliwe.

DEKLARACJA SZWAJCARII W SPRAWIE STOSOWANIA EUROPEJSKIEJ KONWENCJI O POMOCY PRAWNEJ W SPRAWACH KARNYCH ORAZ EUROPEJSKIEJ KONWENCJI O EKSTRADYCJI

Szwajcaria zobowiązuje się do niekorzystania z prawa do wnoszenia zastrzeżeń i składania deklaracji przy ratyfikacji Europejskiej konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r. oraz Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r., jako niezgodnych z niniejszą Umową.

DEKLARACJA KOMISJI EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE PRZEKAZYWANIA WNIOSKÓW

Jeśli Komisja przekazuje Radzie Unii Europejskiej i Parlamentowi Europejskiemu wnioski dotyczące niniejszego porozumienia, ich kopie przekazuje Szwajcarii.

DEKLARACJA KOMISJI EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE KOMITETÓW WSPIERAJĄCYCH KOMISJĘ EUROPEJSKĄ
W WYKONYWANIU JEJ KOMPETENCJI WYKONAWCZYCH

Obecnie, poza komitetem ustanowionym na mocy artykułu 31 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w dziedzinie przetwarzania danych osobowych, komitetami wspierającymi Komisję Europejską w wykonywaniu jej kompetencji wykonawczych w zakresie wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen są:

- komitet powołany na mocy artykułu 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1683/95 z dnia 29 maja 1995 r. ustanawiającego jednolity formularz wizowy („Komitet ds. Wiz”), oraz
 - komitet powołany na mocy artykułu 5 decyzji Rady 2001/886/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. oraz artykułu 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 2424/2001 z dnia 6 grudnia 2001 r., przy czym obydwa instrumenty odnoszą się do systemu informacji Schengen drugiej generacji (SIS II) („Komitet SIS II”).
-

POROZUMIENIE**W formie wymiany listów między Radą Unii Europejskiej i Konfederacją Szwajcarską w sprawie komitetów wspierających Komisję Europejską w wykonywaniu jej kompetencji wykonawczych**A. *Pismo Wspólnoty*

Szanowny Panie,

Rada odwołuje się do negocjacji dotyczących Umowy w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen i przyjęła wnioszek, sformułowany przez Konfederację Szwajcarską w duchu jej uczestnictwa w procesie podejmowania decyzji w dziedzinach objętych Umową oraz w celu przyczyniania się do właściwego jej stosowania, dotyczący pełnego uczestnictwa w pracach komitetów wspierających Komisję Europejską w wykonywaniu jej kompetencji wykonawczych.

Rada odnotowuje, że jeśli takie procedury będą stosowane w dziedzinach, o których mowa w Umowie, rzeczywiście zaistnieje potrzeba włączenia Konfederacji Szwajcarskiej w prace tych komitetów, aby między innymi zagwarantować, że procedury Umowy będą stosowane do odpowiednich aktów i środków, tak by były wiążące dla Konfederacji Szwajcarskiej.

Wspólnota Europejska zobowiązuje się do negocjowania odpowiednich uzgodnień w celu włączenia Konfederacji Szwajcarskiej w prace tych komitetów.

W odniesieniu do dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego oraz Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w dziedzinie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych:

- Komisja zapewnia ekspertom Konfederacji Szwajcarskiej możliwie najszersze uczestnictwo, jeśli szczególnie punkt dotyczy stosowania dorobku Schengen i wyłącznie takiego punktu, w przygotowaniu projektów środków, które mają być następnie przedłożone komitetowi, ustanowionemu na mocy artykułu 31 tej dyrektywy wspierającemu Komisję Europejską w wykonywaniu kompetencji wykonawczych. I tak, podczas opracowania tych wniosków, Komisja Europejska prowadzi konsultacje z ekspertami Konfederacji Szwajcarskiej w taki sam sposób jak z ekspertami państw członkowskich,
- Konfederacja Szwajcarska może, stosownie do artykułu 29 ustęp 2 akapit drugi dyrektywy, wyznaczyć osobę reprezentującą organ kontrolny lub organy wyznaczone przez Konfederację Szwajcarską do uczestniczenia w charakterze obserwatora, bez prawa głosu, w posiedzeniach grupy ochrony osób w dziedzinie ochrony danych osobowych. To uczestnictwo będzie odbywało się na zaproszenie *ad hoc*, jeśli szczególnie punkt będzie dotyczył stosowania dorobku Schengen, i będzie dotyczyło wyłącznie takiego punktu.

Będę wdzięczny za potwierdzenie, że rząd Szwajcarii wyraża zgodę na powyższe ustalenia.

Proszę przyjąć wyrazy najwyższego szacunku

B. *Odpowiedź Konfederacji Szwajcarskiej*

Szanowny Panie,

Dziękuję za pismo z dnia..., którego treść przedstawia się następująco:

„Rada odwołuje się do negocjacji dotyczących Umowy w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen i przyjęła wniosek, sformułowany przez Konfederację Szwajcarską w duchu jej uczestnictwa w procesie podejmowania decyzji w dziedzinach objętych Umową oraz w celu przyczyniania się do właściwego jej stosowania, dotyczący pełnego uczestnictwa w pracach komitetów wspierających Komisję Europejską w wykonywaniu jej kompetencji wykonawczych.

Rada odnotowuje, że jeśli takie procedury będą stosowane w dziedzinach, o których mowa w Umowie, rzeczywiście zaistnieje potrzeba włączenia Konfederacji Szwajcarskiej w prace tych komitetów, aby między innymi zagwarantować, że procedury Umowy będą stosowane do odpowiednich aktów i środków, tak by były wiążące dla Konfederacji Szwajcarskiej.

Wspólnota Europejska zobowiązuje się do negocjowania odpowiednich uzgodnień w celu włączenia Konfederacji Szwajcarskiej w prace tych komitetów.

W odniesieniu do dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego oraz Rady z dnia 24 października 1995 r., w sprawie ochrony osób fizycznych w dziedzinie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych:

- Komisja zapewnia ekspertom Konfederacji Szwajcarskiej możliwie najszersze uczestnictwo, jeśli szczególnie punkt dotyczy stosowania dorobku Schengen i wyłącznie takiego punktu, w przygotowaniu projektów środków, które mają być następnie przedłożone komitetowi, ustanowionemu na mocy artykułu 31 tej dyrektywy wspierającemu Komisję Europejską w wykonywaniu jej kompetencji wykonawczych. I tak, podczas opracowania tych wniosków, Komisja Europejska prowadzi konsultacje z ekspertami Konfederacji Szwajcarskiej w taki sam sposób jak z ekspertami państw członkowskich,
- Konfederacja Szwajcarska może, stosownie do artykułu 29 ustęp 2 akapit drugi dyrektywy, wyznaczyć osobę reprezentującą organ kontrolny lub organy wyznaczone przez Konfederację Szwajcarską do uczestniczenia w charakterze obserwatora, bez prawa głosu, w posiedzeniach grupy ochrony osób w dziedzinie ochrony danych osobowych. To uczestnictwo będzie odbywało się na zaproszenie *ad hoc*, jeśli szczególnie punkt będzie dotyczył stosowania dorobku Schengen, i będzie dotyczyło wyłącznie takiego punktu.

Będę wdzięczny za potwierdzenie, że rząd Szwajcarii wyraża zgodę na powyższe ustalenia.”.

Mam zaszczyt poinformować Pana, że Szwajcarska Rada Federalna wyraziła zgodę na powyższe ustalenia.

Proszę przyjąć wyrazy najwyższego szacunku

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE WSPÓLNYCH OBRAD KOMITETÓW MIESZANYCH

Delegacje reprezentujące rządy państw członkowskich Unii Europejskiej,

delegacja Komisji Europejskiej,

delegacje reprezentujące rządy Republiki Islandii i Królestwa Norwegii,

delegacje reprezentujące rząd Konfederacji Szwajcarskiej,

- postanowiły organizować wspólnie, niezależnie od poziomu obrad, posiedzenia komitetów mieszanych, ustanowionych na mocy Umowy dotyczącej włączenia Islandii i Norwegii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, z jednej strony, oraz Umowy dotyczącej włączenia Szwajcarii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, z drugiej strony,
 - zwracają uwagę, że wspólne odbywanie tych posiedzeń wymaga pragmatycznego uregulowania kwestii przewodniczenia tym obradom, gdy państwa stowarzyszone mają im przewodniczyć zgodnie z Umową między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen lub Umową zawartą między Radą Unii Europejskiej a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii dotyczącą włączenia tych państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen,
 - zwracają uwagę na fakt, że państwa stowarzyszone wyraziły gotowość zrzeczenia się, w razie konieczności, przewodniczenia i jego rotacji według porządku alfabetycznego od chwili wejścia w życie Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej jej włączenia we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.
-